

OD REDAKCJI

W niniejszym zeszycie „Terminusus” zamieściliśmy cztery studia poświęcone w dużej mierze kwestiom genologicznym, historycznoliterackim i interpretacyjnym. Artykuł Radosława Grześkowiaka stanowi trzecią część tryptyku dotyczącego problemów edycji i recepcji zbioru przysłów polskich Salomona Rysińskiego. Autor omówił prace redakcyjne (zmiany, korekty, uzupełnienia), jakie podjął Stanisław Serafin Jagodyński, przygotowując wydanie tego tomu w 1620 roku. Studium Krystyny Wierzbickiej-Trwogi przynosi próbę opisu i analizy cech gatunkowych romansu jako autonomicznej formy literackiej. Badaczka przeprowadziła rekonstrukcję dziejów pojęcia romansu, a następnie zaproponowała jego definicję, mającą przywrócić funkcjonalność tego terminu w polskich badaniach nad literaturą dawną. Bohaterką rozprawy Wojciecha Kordyzona stała się personifikacja Mszy, postawiona przed trybunałem, oskarżana i broniona przez alegoryczne postaci (m.in. Kościół Rzymski, Ostatnią Wieczerzę, Szatana, Papieża czy Ducha Świętego) w polskiej parafrazie dialogu Bernardina Ochina *Trajedycja o Mszej* (1560). Autor omówił ten utwór w kontekście literatury reformacyjnej pierwszej połowy XVI wieku, ukazując źródła (Niklaus Manuel, Johannes Atrocinus, William Punt, William Turner) takiego obrazowego sposobu przedstawienia kontrowersji teologicznych związanych ze sprawowaniem liturgii. W badaniach nad reformacyjnymi polemikami wpisuje się również artykuł Ewy Cybulskiej-Bohuszewicz, która zwróciła uwagę na zwierzęce wcielenia Szatana w *Żywotach świętych* Piotra Skargi. Wydobywając te obrazy, autorka stawia pytania o ich

znaczenie w narracjach o cudownych zdarzeniach, a także związki z ówczesnym myśleniem o złu i jego wpływie na życie człowieka, czy ze sposobami jego przedstawiania.

Życzymy przyjemnej i inspirującej lektury!
Wojciech Ryczek